

Válečný hrob Těchonín

Nově upraven a zrestaurován z Programu 2020 v roce 2015 LS Lanškroun restaurátorkou paní Marií Kudrnka Vamberskou nákladem 26 tis. Kč. Oprava dokončena v září 2015.

Text z kroniky obce Těchonín vztahující se k tomuto místu, který nám poskytla kronikářka obce paní Ivanka Špinlerová:

Na tomto místě se nachází hrob jedné z obětí 2. světové války v katastru Těchonína. V místních kasárnách byl v roce 1943 zřízen lazaret vlasovců, sovětských zajatců, kteří z různých důvodů (národnostních, nesouhlas se Stalinovým vedením atd.) oblékli uniformu německých spojenců. Tito vojáci byli většinou nemocní, hlavně se mezi nimi šířila tuberkulóza, již si přinesli ze zajateckých táborů. Podle národnosti to byli nejvíce Kazachové, Turkmeni, Kirgizové a příslušníci dalších středoasijských národů. Přes 200 jich zde zemřelo a jsou pohřbeni severně od hřbitova. Během pobytu se někteří z nich pokoušeli o útěk a dokonce o vzpouru. Jeden důstojník, který připravoval vzpouru, byl zastřelen na tomto místě. Před smrtí si musel sám vykopat hrob. Byl to poručík, učitel ze Stalingradu. Po válce upravil jeho hrob hajný Vendelín Šolc.

Původní stav

Nový stav – celkový pohled, detail tabulky

Válečný hrob nad Skuhrovem

Nově upraven a zrestaurován z Programu 2020 v roce 2015 LS Lanškroun restaurátorkou paní Marií Kudrnka Vamberskou nákladem 28 tis. Kč. Oprava dokončena v září 2015.

Text níže je od pana Vomáčky, který s námi aktivně spolupracuje v obdobných záležitostech a poskytl nám výpisy z kroniky (kopie):

Obnovený pomníček u Skuhrova

Na letošní rok připadá 70. výročí vybudování pomníčku jedné z posledních obětí našeho města v druhé světové válce. Dle Pamětní knihy obce Parníka, dne 10. května 1945, při akci ozbrojené hlídky lhoteckých občanů proti neznámým střelcům skrývajícím se ve skuhrovských lesích došlo k usmrcení p. Gregara střelou do hlavy. Na místě nešťastné události, na kraji lesa západním směrem od Skuhrova, nedaleko silnice na Knapovec vybudovali lhotečtí občané malý pomníček na tuto událost. Téměř upadlo v zapomenutí, jak, proč a komu byl pomníček zbudován.

Tomu odpovídal i jeho stav, protože se o něj nikdo nestaral.

Původní stav

Nový stav

Pomníček válečným hrdinům – Kobylí důl - Těchonín

Zrestaurován z Programu 2020 v roce 2015 LS Janškroun restaurátorkou paní Marií Kudrnka Vamberskou nákladem 19 tis. Kč. Restaurování dokončeno v září 2015.

Původní stav

Nový stav

Text z kroniky obce Těchonín vztahující se k tomuto místu, který nám poskytla kronikářka obce paní Špinlerová:

Obec Těchonín byla osvobozena dne 9. května 1945 rychlou skupinou 60. armády generálplukovníka Kuročkina 4. ukrajinského frontu maršála Jeremenka. Přesto si válka vyžádala ještě další oběti. Podle pamětníka, podporučíka pěchoty Emila Přikryla, byla přízemí a suterény všech domů v těchonínských kasárnách plná střeliva, granátů a min. Na úseku hradecké divize zneškodňovali nevybuchlou munici po německé armádě poručík ženistů Václav Beran a rotmistr jezdeckva Václav Beníšek. V sobotu 22. září 1945 právě končili ničení pěší a dělostřelecké munice v Těchoníně, a tím i na úseku celého Hradecka. Tehdy došlo na tomto místě k neštěstí, jež si vyžádalo životy obou mužů. Podle vyšetřující komise MNO k němu došlo pravděpodobně tím, že rotmistr jezdeckva V. Beníšek se odebral, následován poručíkem ženistů V. Beranem, na kontrolu výsledku odpálené nálože a našlápl na nevybuchlou municí (granát, pancéřovou pěst), popřípadě ji vzal do rukou. Komise tak usoudila podle nálezu na místě. Pohřeb Václava Berana v Těchoníně obstarávala divize v Hradci Králové, která také poslala květinovou výzdobu i doprovod rakve (muži v bílé uniformě). Pozůstatky Václava Beníška

byly odeslány k pohřbení do Červeného Kostelce. Tragická smrt obou vojáků by neměla být zapomenuta.

Václav Beran se narodil dne 29. 12. 1920 v obci Hlinsko, kraj Zdobunov, oblast Rovno jako volyňský Čech. Byl povoláním hudebník, ženatý, dcera se mu narodila 20. 11. 1942. Dobrovolně se přihlásil do československé armády a při vyplňování osobního listu uvedl větu: Rád bych poznal Prahu. V těchto čtyřech slovech je ukryto kus tragedie. Václav

Beran se narodil v cizině, žil a bojoval v cizině za svou vlast a padl na půdě svobodné vlasti dříve, než se splnilo jeho přání. Poručík Václav Beran byl vyznamenán prvním a druhým československým válečným křížem 1939 a medailí Za chrabrost. In memoriam byl povýšen na nadporučíka a kapitána ženijního vojska a vyznamenán třetím československým válečným křížem. Pohřben je na hřbitově v Těchoníně, obci, kterou vybral pro sebe, manželku a dcerku za svůj budoucí domov.

Václav Beníšek se narodil dne 12. 9. 1903 v obci Německé (dnes Dvory nad Lužnicí), bývalý okres Třeboň, v domě čp. 8. Působil jako voják z povolání nepřetržitě od 1. dubna 1927 až do své smrti 22. 9. 1945. Od 1. srpna 1945 byl povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty. O svém povýšení a přeřazení k pěchotě se však za svého života nedozvěděl, poněvadž příslušný výnos byl uveřejněn v osobním věstníku MNO č.46/ 1945 až 27. října 1945.

Na místě neštěstí v Čerňovicích byl péčí MNV v Těchoníně a Svazarmu Těchonín postaven pomník s bronzovou deskou, kterou zhotovil kovolijec František Tomeš z Vlčkovíc- Krenky.

Z kroniky a zápisků A. Špinlera vybrala Ivanka Špinlerová.

Poručík (in memoriam kapitán ženijního vojska) Václav Beran:

Rotmistr jezdeckta (in memoriam štábní rotmistr pěchoty) Václav Beníšek

Snímky z tragédie v Čerňovicích dne 22. září 1945 (foto ppor. Emil Přikryl)

Snímky z tragédie v Čerňovicích dne 22. září 1945 (foto ppor. Emil Přikryl)

Snímky z tragédie v Čerňovicích dne 22. září 1945 (foto ppor. Emil Přikryl)

Snímky z tragédie v Čerňovicích dne 22. září 1945 (foto ppor. Emil Přikryl)

Záběry z pohřbu Václava Berana (foto ppor. Emil Přikryl)

Záběry z pohřbu Václava Berana (foto ppor. Emil Přikryl)

